

dertil svarende Udgift. Imidlertid maa man bøje sig for den Ting, at disse Aviser i Tidens Løb kan blive fortrinlige Kildeskrifter til historisk Oplysning, navnlig til Nutidens Historie. Det sørgelige er kun, at det Papir, hvorpaa Aviserne er trykte, i Regelen er saa slet, at man maaske om 100 Aar ikke kan læse, hvad der staar i dem. Man maa haabe paa, at Avisforvalteren vil være omhyggelig for, at disse Aktstykker ikke skal tage Skade; men alligevel vil de vistnok smuldre hen. Man kan ikke tænke sig, at en saadan Samling vil blive benyttet i nogen stor Maalestok. Jeg tænker mig snarere, at det bliver enkelte Videnskabsmænd, Historikere, som vil tage Ophold paa de Steder, hvor saadanne Samlinger findes; det daglige Besøg vil sikkerlig ikke blive ret stort.

Jeg mener altsaa, at Lovforslaget i og for sig er godt, men der er dog en enkelt Ting i Lovforslaget, som ikke tiltaler mig, det er, at Staten skal oprette et Bogbinderværksted. Jeg tror, at det er uheldigt, at Staten befatter sig med Haandværk og Industri. Det er uheldigt at ansætte en Embedsmand, en Avisforvalter, med fast Løn og overlade til ham, hvor mange Bøger han vil indbinde. Der vil jo blive Tale om Indbinding af en stor Mængde i Løbet af Aarene. Foruden de nye Blade, hvoraf der vistnok alene vil blive 1,000 Bind om Aaret, er der alle de gamle Blade, som bliver sendt derover fra København uindbundne, de skulde jo ogsaa gerne indbindes, saa det bliver et meget stort Indbindingsarbejde, men vi er jo alle Mennesker, og naar man faar sin Løn, enten man indbinder eller ej, bliver det vist ikke til ret meget med den Indbinding. Denne Embedsmand og hans Hjælpere har jo ogsaa mange andre Forretninger at varetage, han skal være Portner, vejlede de besøgende o. s. v. Jeg synes, at det var bedre, om Staten bortliciterede Indbindingsarbejdet, der er mange Bogbindere i Aarhus, som kunde overtage det, og saa var man fri for at anlægge et Bogbinderværksted. Nede i Folketinget var den Tanke fremme at paalægge Trykkerne af Aviserne hvert Kvartal at indsende et indbundet Eksemplar af de paagældende Aviser. Jeg synes, at denne Tanke er tiltalende, Aviserne her i Landet er jo ikke saa daarligt stillede, at de ikke skulde have Raad dertil. Der var ogsaa en anden Maade, man kunde ordne det paa, man kunde give den Mand, som blev ansat, et Honorar for hvert Bind, deri vilde der ligge en Opfordring til at anstrenge sig

for at faa Aviserne indbundet. Det er meget uheldigt for dem, som skal benytte Aviserne, at de ikke er indbundne, og jeg er bange for, at Følgen af den foreslaede Ordning vil blive den, at Aviserne kommer til at ligge uindbundne.

Hvilken Maade man end nu vil ordne det paa, synes jeg, at Sagen bør fremmes hurtigt, ogsaa af den Grund, at Aviserne fylder saa stærkt paa det kongelige Bibliotek, og dette trænger i høj Grad til at blive frigjort for dem. Med Undtagelse af denne Enkelthed kan jeg paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget.

Niels Rasmussen: Nærværende Lovforslag er jo en naturlig Følge af Vedtagelsen af Loven af 10. Maj 1915 om Statens Erhvervelse af den tidligere Fodfolkekaserne i Aarhus bl. a. med det Formaal i nogle af de dertil hørende Bygninger at indrette et Avismagasin. Det foreliggende Lovforslag indeholder Bestemmelser om Magasinets Forvaltning og Regler for Indlevering af Aviser og deres Behandling. Jeg finder ingen Anledning til at gøre særlige Bemærkninger hertil, da de Bestemmelser, her foreslaas, maa anses for at være tilfredsstillende og overensstemmende med, hvad Mænd, der er sagkyndige paa dette Omraade, mener er nødvendigt. Jeg skal derfor tillade mig at anbefale Lovforslaget til Vedtagelse i den Form, hvori det foreligger.

Harald Jensen: Saaledes som Lovforslaget foreligger, er der vel egentlig ikke stort at sige om det, navnlig efter den Behandling; det har gennemgaaet i det andet Ting, og jeg for mit Vedkommende synes, at Tinget her meget godt kunde lade Lovforslaget gaa videre til anden Behandling uden Udvalg.

Jeg kunde ønske at fremsætte nogle Bemærkninger, som jeg har været inde paa i det andet Ting, da Lovforslaget om Oprettelsen af Statsbiblioteket i Aarhus var for, angaaende det Spørgsmaal, som for øvrigt ogsaa det ærede 11te kongevalgte Medlem (Bojsen) var noget inde paa, nemlig hvorledes hele denne Historie en Gang skal ende. Det er nemlig ganske umaadelige Masser, der afleveres til Bibliotekerne, Visitkort, Konfirmations- og Lejligheds-sange og den Slags Ting kunde vist godt udskydes. Jeg skal imidlertid ikke omtale denne Side af Sagen, men holde mig til Aviserne, og med Hensyn til dem forekommer det mig ligesom det ærede kongevalgte Medlem, at man maa nære nogen